

Dosarul nr. 2ra-797/22
2-20045218-01-2ra-07062022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – D. Crigan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Cotorobai, D. Dulghieru, A. Malîi

ÎNCHEIERE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Condrea împotriva lui Ion Decuș, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, municipiul Chișinău, cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Natalia Condrea și s-a menținut hotărârea din 27 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Condrea,

constată:

La 07 aprilie 2020, Natalia Condrea, reprezentată de avocatul stagiar Mihai Balaban, a depus cerere de chemare în judecată, care a fost concretizată prin cererile din 18 mai 2020 și 18 august 2020, împotriva lui Ion Decuș, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, municipiul Chișinău, cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 5-7, 27-29, 47-49 recto-verso).

În motivarea acțiunii a invocat că a concubinat cu Ion Decuș aproximativ din anul 2015 și până în anul 2020, iar la XXX, din relația lor, s-a născut copilul comun XXX.

Reclamanta a menționat că, în ultima perioadă, relațiile cu Ion Decuș s-au înrăutățit, deoarece el a devenit foarte agresiv, distrugându-i obiectele personale, inclusiv telefonul și tableta. Apoi, pe neprins de veste și fără un motiv, Ion Decuș a părăsit familia, inclusiv copilul, care a rămas totalmente la întreținerea, îngrijirea și educația mamei.

Natalia Condrea a învederat că, pe lângă copilul comun cu Ion Decuș, XXX, are la întreținere încă 3 copii minori din altă căsătorie, ZZZ, născută în data de ZZZ, YYY, născută în data de YYY și WWW, născută în data de WWW, iar soțul din căsătoria anterioară participă foarte puțin la întreținerea copiilor. Respectiv, se află într-o situația financiară complicată.

Reclamanta a menționat că, potrivit datelor Biroului Național de Statistică, mărimea minimului de existență în anul 2019 a constituit, în medie, pe lună pentru o persoană 2 031,20 de lei. Însă, această sumă nu este suficientă pentru creșterea și îngrijirea unui copil la ziua de azi, or, creșterea și îngrijirea unui copil minor, mai ales sugar, implică cheltuieli mult mai esențiale, inclusiv pentru procurarea hăinuțelor, medicamentelor, scutecelor, produselor alimentare speciale pentru sugari, produselor alimentare pentru mămica care alăptează, etc.

Reclamanta Natalia Condrea a solicitat prin cererea de chemare în judecată concretizată stabilirea domiciliului copilului minor XXX la domiciliul mamei Natalia Condrea, încasarea din contul lui Ion Decuș în beneficiul său a pensiei de întreținere a copilului minor XXX în mărime de 4 500 de lei lunar, începând de la data nașterii acesteia XXX și compensarea din contul lui Ion Decuș în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei (f.d. 47-49).

Prin hotărârea din 27 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a Nataliei Condrea.

S-a determinat domiciliul copilului minor XXX la domiciliul mamei acesteia Natalia Condrea.

S-a încasat de la Ion Decuș în beneficiul Nataliei Condrea pensia de întreținere pentru copilul minor XXX în mărime de 1 500 de lei, începând cu data adresării în instanța de judecată și anume 04 mai 2020 și până la atingerea majoratului copilului minor.

S-a încasat de la Ion Decuș în beneficiul statului taxa de stat de care a fost scutit reclamantă prin efectul Legii, în cuantum de 540 de lei.

S-a încasat de la Ion Decuș în beneficiul Nataliei Condrea suma de 3 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică și suma de 100 de lei, cu titlu de compensare a taxei de stat achitate de reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d. 80-81, 91-101).

La 28 aprilie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, a depus prin intermediul poștei electronice cerere de apel împotriva hotărârii din 27 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 85, 86).

Prin decizia din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Natalia Condrea și s-a menținut hotărârea din 27 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 170, 171-172).

În consolidarea soluțiilor instanțele inferioare au reținut că Ion Decuș nu a manifestat dezacordul ca domiciliul copilului minor să fie stabilit cu mama, iar potrivit avizului privind stabilirea domiciliului copilului minor eliberat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, domiciliul reclamantei corespunde condițiilor pentru creșterea și dezvoltarea copilului minor XXX.

Astfel, instanțele inferioare au ajuns la concluzia stabilirii domiciliului copilului minor XXX cu mama Natalia Condrea.

Succesiv, în privința pretenției cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, instanțele inferioare au observat că potrivit informației Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru semestrul I al anului 2020, pentru un copil de la 7 la 17 ani, în mediu rural, a constituit suma de 2 261,50 de lei. Respectiv, fiecare părinte trebuie să contribuie la întreținere a copilului minor cu suma de 1 130,75 de lei.

Așa, instanțele inferioare au considerat că urmează să încaseze din contul lui Ion Decuș în beneficiul Nataliei Condrea pensia de întreținere a copilului minor în sumă fixă de 1 500 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 04 mai 2020, până la atingerea majoratului copilului minor, or, această sumă este mai mare decât cea de 1 130,75 de lei cu care ar trebui să contribuie fiecare părinte, conform informațiilor Biroului Național de Statistică.

Instanțele inferioare au considerat că suma solicitată de către reclamantă de 5 000 de lei lunar, ca fiind contribuția doar a unuia dintre părinți, și anume a tatălui, nu a fost justificată de către partea reclamantă, or, Natalia Condrea nu a demonstrat că suportă lunar, pentru întreținerea copilului minor, cheltuieli în sumă de 5 000 de lei.

La 05 aprilie 2022, Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, cu obligarea instanței de apel de a da un răspuns motivat la toate argumentele invocate în apel (f.d. 192-196, 198).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței și a transpus unele concluzii ale instanțelor inferioare, suplimentar invocând că instanța de apel nu a intrat în detaliile apelului, a soluționat greșit cauza și nu a apreciat probele și nu a dat răspuns nici la un motiv invocat în apel.

Astfel, recurenta a considerat că instanța de apel nu și-a motivat soluția, mai ales în partea cuantumului pensiei de întreținere și a minimului de existență.

În opinia recurente, instanța de apel trebuia să țină cont nu doar de informația Biroului Național de Statistică, potrivit căruia mărimea minimului de existență în anul 2019 a constituit în medie pe lună 2 031,20 de lei pentru o persoană, dar și de argumentele conținute în apel, precum și că această sumă este insuficientă pentru creșterea și îngrijirea unui copil.

La fel, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că Ion Decuș are o gospodărie la țară în satul Gordinești, raionul Rezina, unde deține un tractor și stopuri de albine, din care obține anumite venituri.

Reclamanta a remarcat că nu este posibil, din sursele proprii și din pensia încasată în cuantum de 1 500 de lei, să întrețină copilul minor și să suporte cheltuielile de asigurare a traiului, a orelor suplimentare pe care le are copilul, alimentația, transportul, taxele pentru diferite ocupații extrașcolare, cărți, rechizite de desen, jucării, geanta pentru grădiniță, fondul grădiniței, teatru, cinema, îmbrăcăminte, încălțăminte ș.a. Suma de 1 500 de lei, încasată cu titlu de pensie de întreținere a copilului minor nu acoperă nici măcar alimentația minorului.

Astfel, recurenta a opinat că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, instanța de apel trebuia să aplice prevederile Legii cu privire la minimul de existență nr. 15 din 05 iulie 2012.

Subsecvent, recurenta a indicat că instanțele inferioare în mod eronat i-au compensat doar 3 000 de lei din cheltuielile de asistență juridică din cele 5 000 de lei real suportate.

Recurenta a solicitat în recurs, aplicarea prin analogie a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia sumele minime încasate tradițional cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în lipsa bonurilor de plată, constituie 2 000 de euro, adică aproximativ 40 000 de lei.

Așa, recurenta a solicitat ca, în speță, prin coroborarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului cu cea națională, să fie încasată din contul lui Ion Decuș mai puțin de $\frac{1}{4}$ din suma de 2 000 de euro (40 000 de lei), adică 10 000 de lei.

La 07 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Ion Decuș pentru notificare copia recursului declarat de Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, împotriva deciziei din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-i dreptul de a depune referință asupra acestuia (f.d. 201).

Deși, potrivit avizului de recepție a corespondenței, trimiterea poștală DS8006920301AS, prin care a fost expediată copia recursului, a fost recepționată de către Ion Decuș la 17 iunie 2022, acesta nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs (f.d. 203).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 24 martie 2022. Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „anastasia.onu@justice.md”, copia deciziei motivate din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentanților recurente, avocatului Sergiu

Balaban și avocatului stagiar Mihai Balaban, în mod electronic la 30 martie 2022 (f.d. 178).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 05 aprilie 2022 (f.d. 192, 198).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei și transpunerea unor concluzii ale instanței de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Natalia Condrea a avut posibilitatea de a

fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, împotriva deciziei din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Condrea, reprezentată de avocatul Sergiu Balaban, împotriva deciziei din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas